

درس امروز توسط یک تن از شاگردان طوری معرفی شود، که تشریحاتش جوابگوی پرسش‌های زیر باشد:

۱. مطالعه تاریخ ادبیات یک کشور از کدام دیدگاه‌ها اهمیت دارد؟
۲. مطالعه تاریخ ادبیات چگونه به ما کمک می‌کند که از تغییرات و تحولات ادبیات خود آگاه شویم؟
۳. آیا می‌دانید که مطالعه تاریخ ادبیات در شناخت ژرفتر زبان، فرهنگ، فولکلور، اعتقادات دینی، افکار سیاسی، ادبی و هنری هر عصر با ما کمک می‌کند؟ در پایان معرفی، پرسش‌ها از چند شاگرد دیگر پرسیده شود.

## ادبیات در قرن‌های نهم و دهم هجری

مطالعه ادبیات در قرن نهم و دهم ایجاب می‌کند، که ما تاریخ صفویان ایران، تیموریان هرات و امپراتوری مغولان هندوستان، هرسه را از نظر بگذرانیم.

امیر تیمور گورگان سه بار بر خراسان و فارس هجوم آورد و امرای موجود محلی را به طور کامل منقرض ساخت. در نتیجه ملوک کُرت هرات، سربداران سبزواری و آل مظفر فارس از صحنه بدر رفتند.

پس از مرگ امیر تیمور قلمرو وسیع او در میان فرزندان او تجزیه شد و بالاخره فرزند چهارم او شاهرخ میرزا توانست که بخش بزرگی از قلمرو پدرش را تحت تسلط خود بیاورد. پایتخت او شهر باستانی هرات بود. او که می‌خواست ویرانی‌های پدر خود را جبران کند؛ دست به اصلاحات وسیع زد، امنیت را تأمین کرد و راه‌های تجارتي را از شر دزدان نجات داد. در اثر اقدامات او تجارت رونق گرفت و تراکم ثروت سبب رفاه و آرامی شهرها گردید. زوجه شاهرخ، ملکه گوهرشاد بیگم دختر غیاث الدین ترخان بود. گوهرشاد که در خانه پدر نیز با شوکت و اقتدار آشنایی داشت، پس از ازدواج با شاهرخ میرزا میدانست که چگونه از اقتدار خود در راه شکوه و رونق، عمران و آبادانی کار بگیرد. به دستور گوهرشاد بیگم بود، که مسجد جامع هرات، خانقاه هرات، مدرسه هرات و مسجد جامع مشهد آباد گردید. پسر شاهرخ و گوهر شاد بیگم شهزاده بایسنقر میرزا کتابخانه بزرگی را بنیاد نهاد و در آن خطاطان معروف، منشیان و صحافان را فراخواند و از جمله متن جامع شاهنامه فردوسی را تهیه نمود. شهزاده بایسنقر میرزا خود خطاطی چیره دست بود.

اوج افتخار تیموریان هرات روزگار فرمانروایی سلطان حسین بایقرا و وزیر با تدبیرش امیرعلی شیرنوایی بود. سلطان حسین بایقرا و امیرعلی شیرنوایی هر دو بر زبان‌های دری و ترکی مسلط بودند و به هر دو زبان شعر می‌گفتند. امیرعلی شیرنوایی، نورالدین عبدالرحمان جامی، قاسم انوار، عارفی هروی، هلالی چغتایی، ملاحسین واعظ کاشفی و دیگران از شعرای معروف این دوره هستند.

یکی از شعرای عارف این دوره، سیدعلی بن هارون بن ابوالقاسم معروف به قاسم انوار است، که در عهد شاهرخ به هرات آمد؛ سپس رهسپار بلخ گردید. بعد از آن به هرات بازگشت و در سال ۸۳۸ هـ. ق. در همان جا دیده از جهان پوشید. دیوان اشعار و مثنوی‌های انیس العارفین و مقامات العارفین از او به یادگار مانده است. شعرهای قاسم انوار شور عارفانه دارد. نمونه کلامش چنین است:

سرم سبزیست و لب خندان و عیش جاودان دارم  
مکانم را چه می‌پرسی؟ مکان در لامکان دارم  
نه آن مشتاق در شورم، که پنداری ازو دورم  
جمالش را چو می‌بینم همه عین عیان دارم  
بیا ای صوفی خود بین، به خود منگر به من دربین  
که من از لذت عشقش حیات جاودان دارم  
بگو ای قاسم مسکین چها داری؟ چرا داری؟  
که من این عشق پنهانی از آن جان جهان دارم

از شاعران قابل یادآوری این عصر، بابا فغانی شیرازی است، که در شیراز شغل چاقوسازی داشت و در آغاز سکاکی تخلص می‌کرد. او به دربار اوزون حسن تقرب جست. در اواخر عمر عزلت گزید و به عرفان پناه برد. بابا فغانی را از پیشگامان سبکی دانسته‌اند، که بعدها به سبک هندی معروف شد. صایب از استمداد و اقتدای خود به اوصحبت کرده است:

از آتشین دمان به «فغانی» کن اقتدا «صایب» اگر تتبع دیوان کس کنی

سلطان حسین بایقرا، که در سال ۸۷۲ هـ. ق. بر سریر سلطنت هرات تکیه زده بود. بعد از سی و نه سال سلطنت در سال ۹۱۱ هـ. ق. چشم از جهان پوشید. پس از او سلطنت تیموریان هرات رو به انقراض رفت و قدرت به صفویان ایران انتقال یافت. شاهان صفوی که می‌خواستند تشیع را مذهب مسلط ایران بسازند، درگیر مبارزه با خلافت عثمانی گردیدند و بدین ترتیب بازار علم و دانش، شعر و هنر در ایران کساد گردید و دانشمندان و شاعرانی

که در دربار شاهان صفوی اقبالی ندیدند روی به سوی هند نهادند و در آن جا با استقبال گرم سلاطین مغولی، که مؤسس آن سلسله، ظهیرالدین محمد بابر بود، روبه‌رو شدند و به خصوص در دربار نورالدین محمد جهانگیر و شهاب الدین محمدشاه جهان گرد آمدند. در قرن دهم هجری شاعرانی چون فیضی دکنی، عرفی شیرازی، کلیم کاشانی، ناصرعلی سرهندی و دیگران که در دربار جهانگیر، اکبر و شاه جهان شاعری کرده اند.

یکی از شاعران مشهور قرن دهم هجری عرفی شیرازی است، که در قصیده، مثنوی و غزل شاعری توانا بود؛ او مثنویهای مخزن الاسرار و خسرو و شیرین نظامی را استقبال نموده است. عرفی در سال ۹۳۶هـ. ق. در شیراز به دنیا آمد و در سال ۹۹۹هـ. ق. در لاهور دیده از جهان فرو بست.

### بررسی‌های ادبی در این سده‌ها

دوران سلالهٔ تیموری به خصوص در سده‌های ۹ و ۱۰ دوران اعتلای سرزمین ما است. این خانواده با آن که خود ترک زبان بودند، در پرورش و شکوهمندی ادب دری بسیار تلاش ورزیدند. زوال و قهقرایی که در دوران فرمانروایی چنگیزیان، زبان، فرهنگ و ادب دری را تهدید می‌کرد، نه‌تنها متوقف نگردید؛ بلکه بار دیگر این زبان به مثابهٔ زبان علمی و ادبی در بسیاری از کشورها مانند: ترکیه، هند، آذربایجان، نواحی گرجستان و توابع آن‌ها به مثابه زبان ادبی رونق تازه یافت.

سدهٔ ۹ و ۱۰ از سده‌های احیای فرهنگ شکوهمند خراسان، زبان و ادب دری است؛ با آن هم در مقایسه با دوره‌های گذشته جنبه‌های ضعیفی در خود داشته است. کلمه‌های مغولی و ترکی از راه کار برد اصطلاحات اداری، سیاسی و نظامی یکی از خصوصیت‌هایی است که زبان و ادب دری در این دوران به آن دچار گردیده است؛ همچنان کاربرد اصطلاحات و کلمات نامأنوس عربی در ادبیات دری زیاد شد. اطناب و تعقید به ویژه در نثر از خصوصیت برجستهٔ آثار این دوره است.

شعر و نثر این دوره تقلیدی از سبک‌ها و مکتب‌های گذشته است. مکتب خاصی در این دوره پدید نیامد. شعرای این دوره در غزل به پیروی از حافظ، سعدی و مولانا، در قصیده به روش رودکی، فرخی، ظهیر فاریابی و انوری و در مثنوی به شیوهٔ فردوسی، نظامی، امیر خسرو دهلوی و مولانا جلال الدین بلخی طبع آزمایی کرده اند.



\* تیمور در سال ۱۳۲۳م (۷۰۲ هـ. ش.) در شهر سبز سمرقند چشم به جهان کشود؛ وی پسر توراغای یکی از اشراف قبیله برلاس از نژاد ترک بود. او از وضع آشفته سیاسی و نظامی ماوراءالنهر، خراسان و فارس استفاده کرد و دولت نیرومندی به وجود آورد.

تیمور تا سال ۱۳۸۳م (۷۶۲ هـ. ش.) خوارزم، دشت قپچاق، ماوراءالنهر و کاشغر را به دست آورد. پس از آن به خراسان، فارس، عراق، ترکیه و مصر لشکر کشی کرد و امپراتوری گسترده‌یی بنا نهاد.

\* امیر علی شیر نوایی در شهر باستانی هرات دیده به جهان گشود؛ پدرش نظام الدین کچکینه بهادر در دستگاه سلطنت تیموری رتبه و مقام خوبی داشت. نوایی یکی از وزیران بزرگ و ادب پرور سرزمین ما در زمان سلطنت سلطان حسین بایقرا بود. وی در ایجاد و پرورش فرهنگ دوره درخشان تیموریان سهم ارزنده داشت و بیشتر از سی اثر منظوم و منثور به زبان‌های دری، ترکی و ازبکی نوشت.

\* ترخان در دربار تیموریان کسی را می‌گفتند، که بدون اجازه قبلی می‌توانست به پیش سلطان برود و از دارایی‌های خود هیچ گونه مالیه و محصول به دولت نپردازد.

\* آل کرت یکی از سلسله‌های محلی افغانستان بوده که در عصر مغول‌ها بربیک قسمت افغانستان (هرات) حکمروایی داشتند. در مورد اصل و نسبت کرت‌ها اختلاف نظر وجود دارد تعدادی آن‌ها را از وابسته‌گان غوری‌ها می‌دانند و بعضی ایشان را هم به سلجوقی‌ها و ترکمن‌ها منسوب می‌سازند. شخصیت‌های مهم این دودمان ملک رکن الدین، ملک شمس الدین، ملک حسین کرتی میباشند. امرای این خانواده با مغولان روابط نیک و حسنه داشتند که سر انجام در سال ۱۳۸۳م. (۷۶۲ هـ. ش.) توسط تیمور گورگانی آل کرت به سقوط مواجه شد.

### بیاموزیم

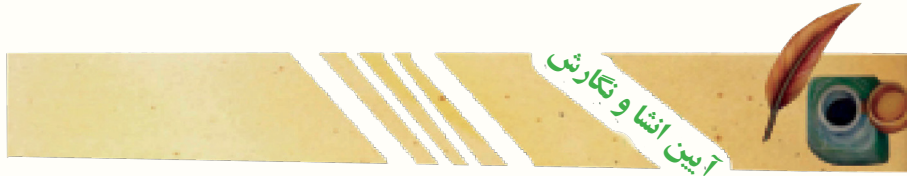
۱. امیر علی شیر نوایی، نورالدین عبدالرحمان جامی، عارفی هروی، هلالی چغتایی، ملاحسین واعظ کاشفی و دیگران از شعرای معروف این دوره (قرن نهم و دهم) بودند.
۲. اوج افتخار تیموریان هرات روزگار فرمانروایی سلطان حسین بایقرا و وزیر با تدبیرش

امیرعلی شیرنواپی بود.

۳. در قرن نهم و دهم کلمه‌های مغولی و ترکی از راه کار برد اصطلاحات اداری، سیاسی و نظامی یکی از خصوصیات است که زبان و ادب دری در این دوران به آن دچار گردیده است.

۴. در قرن نهم و دهم کار برد اصطلاحات و کلمه‌های نامأنوس عربی در ادبیات دری زیاد شد. اطناب و تعقید به ویژه در نثر از خصوصیت برجسته آثار این دوره است.

۵. شعر و نثر این دوره تقلیدی از سبک‌ها و مکتب‌های گذشته است. مکتب خاصی در این دوره پدید نیامد. شعرای این دوره در غزل به پیروی از حافظ، سعدی و مولانا، در قصیده به روش رودکی، فرخی، ظهیر فاریابی و انوری و در مثنوی به شیوه فردوسی، نظامی، امیر خسرو دهلوی و مولانا جلال الدین محمد بلخی طبع آزمایی کرده اند.



## ۲. مرحله تنظیم فکر

بعد از مرحله ایجاد فکر در نگارش مرحله تنظیم فکر آغاز می‌شود؛ در همین مرحله نویسنده با در نظر داشت ارکان نگارش، موضوع را به فصول تقسیم می‌کند که عبارت از مقدمه، شروع مطلب، شرح و بسط و نتیجه می‌باشد؛ هر کدام این فصول دارای عناصر اصلی و فرعی متعدد بوده، باید هر کدام آن جدا جدا در نظر گرفته شود؛ تا موضوعات باهم آمیخته نگردد؛ زیرا این کار برای نگارنده و خواننده هر دو مشکل ایجاد می‌کند؛ در حالیکه تنظیم فکر به صورت درست هم برای خواننده و هم برای نویسنده سهولت فراهم نموده مفید واقع می‌گردد.

نویسنده باید پایه تفکر خود را کاملاً و به صورت یک نواخت روی چیزهای غیر محسوس قرار ندهد؛ بلکه پایه تفکر او تا اندازه‌یی بر مدرکات و حسیات هم گذاشته شده باشد. در حقیقت فکر کردن از نوشتن جدا نیست؛ بلکه عامل اساسی در نگارش، فکر درست و ذوق سلیم است.

نگارش زیبا و رسا آن است که موضوع آن قبلاً با درستی و مهارت در ذهن پرورش و تنظیم شده، صورت دلپسند، منطقی و یکدست به خود گرفته باشد؛ آنگاه اقدام به بیان آن گردد.

## کار گروهی و سخنرانی

۱. شاگردان به دو گروه تقسیم شوند؛ سپس هر گروه در بارهٔ درسی که خواندند باهم گفتگو نموده، نتیجه را به دیگران بگویند.
۲. یک تن از شاگردان در رابطه به وضع ادبی در قرن نهم و دهم سخنرانی نماید.
۳. چند تن از شاگردان به نوبت در رابطه به مرحلهٔ تنظیم فکر در نگارش اظهار نظر نمایند.



امیر علی شیر نوایی

## املا و نگارش

۱. متنی را که توسط معلم گرامی خوانده می‌شود، در کتابچه‌های تان املا بنویسید.
۲. در مورد تصویر با در نظر داشت قواعدی که خواندید، متنی بنویسید که از هشت سطر کم نباشد.



## خود آزمایی

۱. اوج افتخار تیموریان هرات دورهٔ کدام سلطان است؟
۲. بنیان گذار سبک هندی کی را می‌دانند و صایب در بارهٔ او چه گفته است؟
۳. گوهرشاد بیگم کی بود؟
۴. در بارهٔ شهزاده بایسنقر چه می‌دانید؟
۵. امپراتوری مغول به وسیلهٔ چه کسی در هند تأسیس شد؟
۶. مرحلهٔ تنظیم فکر در نگارش چه اهمیت دارد؟
۷. عامل اساسی در نگارش چیست؟



## کارخانه‌گی

۱. شرح حال یکی از شاعرانی چون صایب تبریزی، کلیم کاشانی، فیضی دکنی، ناصرعلی سرهندی، هلالی چغتایی و عرفی شیرازی را تهیه و برای همصنفان خود تقدیم نمایید.
۲. بیت زیر را حفظ کنید:  
بلند و پست جهان هر چه هست در کار است      ز حکمت است که انگشت‌ها برابر نیست
۳. متن کامل درس بعدی را خوانده و برای معرفی آن در روز آینده آماده‌گی بگیرید.